

Del meu poble

(Per a Canigó)

O aquella casa de la bona vila
que riu amorosa cada dematí,
on la pubilla tremolosa, fila,
i l'avia piega la roba de lli.

Aquella casa tan bella i antiga
que serva la flaira dels llustres passats;
aquella casa de tothom amiga
per sa gran bonesa, per ses caritats.

On serven dels avis com a patrimoni
una vida plena de devoció,
i com encantari per el mal dimoni
posen a la porta dos creus de palmó.

On hi ha un pou d'aigua regalada
sota l'ombra clara d'un bonic parral,
i remou ses fulles l'ala benaurada
de cada coloma, de cada pardal.

I es tota devota del pas de la vella
qui diu el rosari amb un lleu tremolô,
i reb el sol per alguna clivella
un poc amagada rera el finestró.

I s'aixeca vora de l'iglesia pia
i esdevé lassa de viure tants anys,
i per la puresa que dins ella nia
s'es alliberada de mals averanys.

O aquella casa de la bona vila
que passa la vida en ignocent gaudí,
i on, alegroia, la pubilla fila,
i canta que canta cada dematí.

DOMINGO JUNCADELLA BALLBÉ.

Barcelona, 1918.